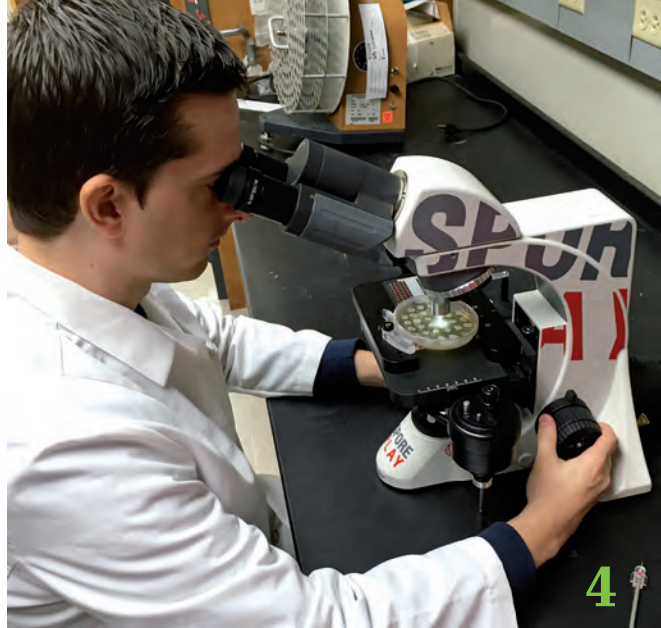

Paiporta

El nostre poble

Butlletí
d'Informació
Municipal
nº 7 · agost
de 2017

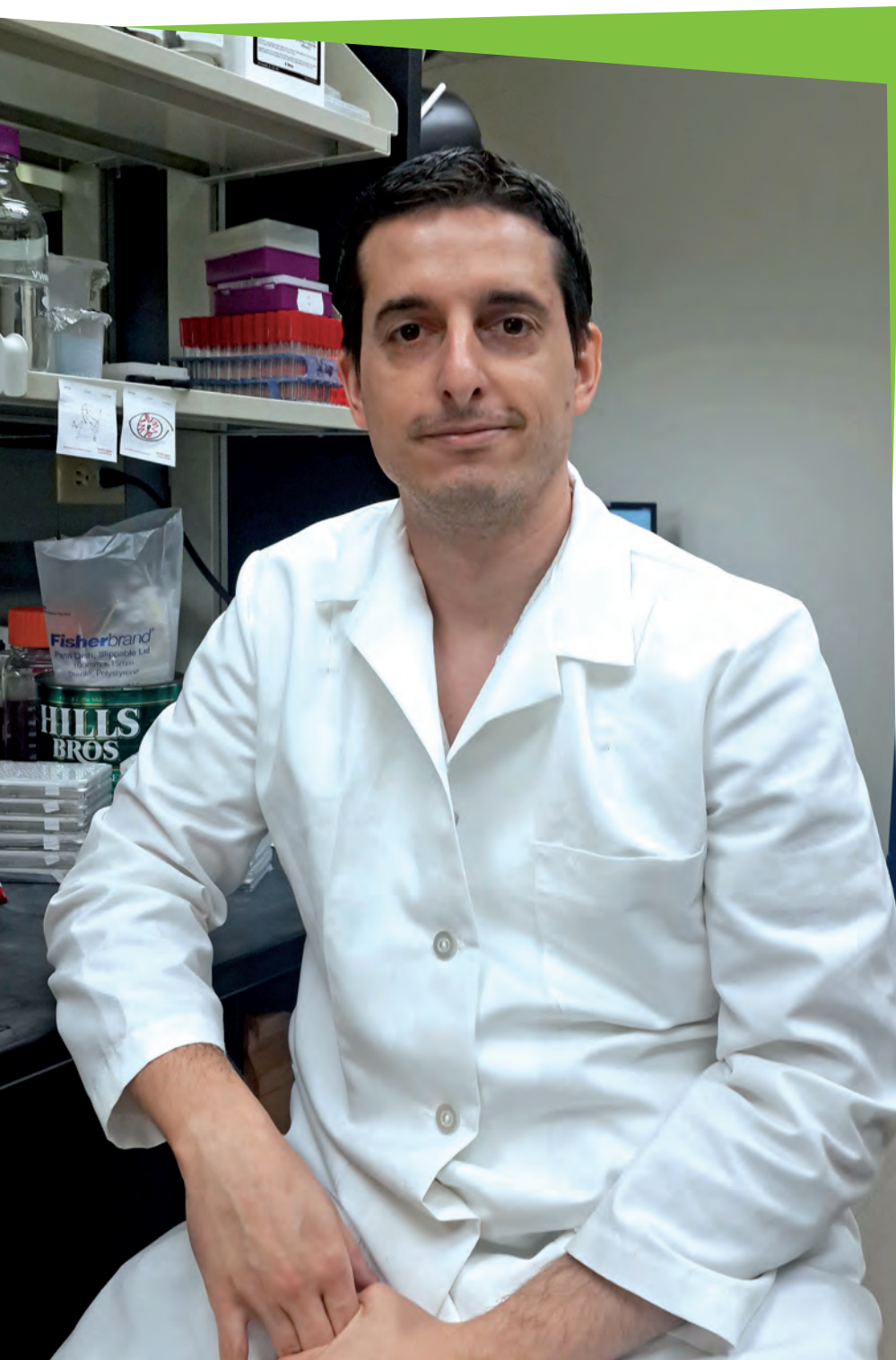

Sumari

- 4 | Entrevista. **David Peris, científic**
- 6 | Inversions i manteniment. **1,8 milions d'euros**
- 8 | Comerç. **Ruta de Tapes, Fira i Mercat**
- 10 | **Món de Contes 2018**. Cuba, país convidat
- 11 | Setmana de la **Memòria Històrica**
- 11 | Cultura. **Salvador Montesa** torna a casa
- 12 | Entrevista. **Adrián Ferrer, pianista**
- 13-18 | Extra **Festes Populars 2017**
- 19 | El **Museu de la Rajoleria** ix al carrer
- 21 | Esports. **25.000€ per als clubs**
- 22 | **Paiporta Emprén**. Nou viver d'empreses
- 24 | Transparència. **Número 1** en l'índex Dyntra
- 28 | Paiporta s'associa: **Grup de Dansa l'Espolí**
- 29-31 | **Opinió** dels partits

“Un país que inverteix en coneixement és més independent i forma una societat més justa”

David Peris

Després de cinc anys investigant als EEUU, el jove científic paiportí torna a casa amb una prestigiosa beca per a aplicar els seus coneixements sobre els llevats per a reduir el grau d'alcohol del vi i la cervesa. En joc hi ha vides a la carretera i alguna cosa més.

Conta'ns, David, on has estat investigant fins ara, i en quin camp?

A l'igual que hem sigut capaços de domesticar els llops per obtenir gossos dòcils, els humans hem estat domesticant durant mil·lennis organismes microscòpics com els llevats per produir cervesa i vi. En 2007 vaig començar el meu doctorat a la Universitat de València, perquè volia entendre les característiques del genoma (ADN) dels llevats, conèixer com hem modificat aquests organismes microscòpics dels seus parents que es troben a ambients naturals. Al 2012 vaig viatjar a la Universitat de Wisconsin-Madison, a Madison. El meu interès estava en domesticar de nou llevats salvatges que presentaven propietats interessants per a la producció d'etanol, un compost que es pot fer servir com a energia renovable i que els cotxes ja són capaços d'utilitzar. Tenim una necessitat imperant en substituir les energies fòssils associades al canvi climàtic.

Pareix que per fi tornes a casa, a què et dedicaràs a l'IATA-CSIC?

Els llevats són una part fonamental en la producció de vi, procés en què no

“Necessitem ments inquietes que vulguen col·laborar en l'avanç científic”

sols li van a donar propietats aromàtiques, sinó que també produeixen alcohol durant la fermentació. La societat està canviant els hàbits alimentaris, no sols per tindre una dieta saludable, sinó perquè un 70% dels accidents de trànsit es deuen a la presència d'alcohol en els accidentats, el que fa que molta gent es plantege dues vegades el prendre una copa de vi. Per això, el que busque tornant a un institut relacionat amb els aliments, com és l'Institut

d'Agroquímica i Tecnologia d'Aliments (IATA), que pertany al Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), es trobar nous llevats capaços de mantenir les propietats del vi amb menor contingut en alcohol.

De quin avanç que hages realitzat et sents més orgullós?

El concepte d'arbre de la vida explica que les relacions de parentesc entre espècies són bifurcades. D'un ancestre comú apareixen dues noves espècies adaptades a condicions distintes. En les meues investigacions he proporcionat dades que fan que no siga tan simple el concepte de la vida, sinó que suporta un nou concepte, la xarxa de la vida, on espècies diferents poden intercanviar material genètic per formar nous individus millor preparats que els parentals. A més, per primera volta en el món, hem sigut capaços de ficar en un mateix individu genomes de quatre espècies de llevats diferents, espècies que tenen diferències com si comparàrem humans i pardals! I creiem que hem sigut capaços de ficar fins a sis espècies, però estem esperant els resultats per confirmar-ho. Fins ara sols s'havia trobat a la natura híbrids de dues espècies i alguna volta porcions xicotetes d'altres dues.

Està perdent Espanya part dels seu potencial investigador?

Hi ha molts bons investigadors i investigadores a Espanya, però ha hagut una sagnia en els últims anys de molt de talent per les retallades. El sistema d'investigació espanyol és jove, però estàvem en el bon camí. El problema és la falta d'un projecte polític consensuat a llarg termini. Quan arriben les eleccions, pocs polítics parlen de ciència i, amb l'excusa de la crisi, s'ha retallat molt en la inversió en investigació i desenvolupament, d'un 1,35% en 2009 a un 1,23% del PIB (1.400 milions d'euros). S'ha de tindre en compte que la mitjana europea està en el 2,7%, i l'objectiu és del 3% per al 2020. La inversió en ciència és a llarg termini i la conseqüència és la generació de patents que duen lligades la creació d'empreses i llocs de treball. No podem generar científics que en la seua maduresa professional hagen d'anar-se'n a produir eixes patents a l'estranger. Una societat del coneixement està millor preparada per als problemes futurs. Què passaria si tot un país es dedicara exclusivament al turisme o a la venda de pisos? En arribar una nova crisi mundial, tot el sistema es torna a col·lapsar. Un país que inverteix en coneixement és més independent i forma una societat més justa.

Què es podria fer per a recuperar aquests talents?

Les infraestructures científiques estan construïdes, hi ha molts instituts amb un nombre reduït de personal, almenys els que conec a la Comunitat Valenciana. Necessitem atraure el talent, fer competitiu els sous dels científics. Si no ho són, molta gent es pensa si

tornar a treballar ací o no. A més, necessitem valorar la productivitat de l'investigador o investigadora, i que no siga un treball tipus funcional que et permeta relaxar-te.

Destaca el País Valencià en algun camp científic en particular?

El camp de la Biomedicina és una de les nostres forteses. La Universitat de València és la millor posicionada de la Comunitat a nivell nacional i internacional. La Universitat Politècnica de València està entre les 100 millors del món en Agricultura i Ciències Forestals. La corrupció política ha fet que entitats que estaven funcionant molt bé, com el Centre Príncep Felip, hagen quedat danyades pel retall en el seu finançament. La prompta recuperació de l'economia deu portar-nos a recuperar les nostres insígnies científiques.

Què li diries a la gent jove interessada en la ciència que té dubtes sobre dedicar-s'hi?

No hi ha futur incert si una persona té clar el que vol fer. Hi han moltíssimes oportunitats a tot arreu. No conec molta gent que haja començat una carrera investigadora i no estiga treballant.

La ciència t'obri moltes portes a altres treballs que normalment no coneixem i que són igualment gratificants. A més, et dona oportunitats per aprendre altres cultures, idiomes, habilitats... Jo anime a fer una carrera científica.

Què has trobat més a faltar en la teua estada als EEUU?

Diverses coses: l'arròs al forn de ma mare, la platja (fa 5 anys que no sent la brisa del meu Mareny de Barraquetes),

David Peris és llicenciat en Biologia i Bioquímica, màster en Biologia Molecular i doctorat en Biotecnologia.

la vida social de València, poder parlar en la meua llengua materna, el valencià i, sobretot, les Falles. El meu germà ha sigut president de la Falla Mestre Serrano Sant Francesc i Adjacents (La Palmera) durant 3 anys, i sols vaig poder estar en les Falles del 2014.

Després de la beca Marie Curie, cap a on va la teua carrera?

Actualment crec que estic en un bon moment per intentar crear el meu grup independent. La idea és continuar trobant aplicacions biotecnològiques per

als llevats. Però el que més em fascina és poder entendre com es produeixen noves espècies en ambients naturals. Per això, continuaré estudiant els llevats com a organisme model que em permetrà traslladar eixe coneixement a altres organismes vius.

Creus que hi ha certa invisibilitat de les dones científiques?

Absolutament sí. Al llarg de la història el paper de la dona en la ciència ha sigut o bé no reconeguda o tapada en favor dels homes que treballaven amb

“No hi ha futur incert si tens clar què vols fer; hi han moltíssimes oportunitats”

“El camp de la biomedicina és una de les forteses de la investigació valenciana”

elles. Però no sols és una qüestió científica, ho podem vore als esports i en altres àmbits. A més, quan mirem les estadístiques al voltant de la quantitat de dones en llocs de major responsabilitat científica, el nombre és molt menor que el d'homes. La societat està cada volta més conscienciada sobre aquesta discriminació, però encara queda molt de treball per solucionar-ho.

Sempre has sabut que volies dedicar-te a la investigació?

Des de xicotet gaudia amb les matemàtiques i col·leccionava revistes científiques i articles que venien al diari. Les meues classes preferides al col·legi La Inmaculada eren les Matemàtiques d'Amparo Vozmediano i les Ciències Naturals de Chelo Cánovas. Junts al professor Pep Furió, que m'ensenyava Biologia a l'institut de Picanya, varen ser les meues referències. A més, a casa sempre tenia una inquietud per saber com funcionaven les coses, i en més d'una ocasió podria haver provocat algun disgust. Amb eixa curiositat innata que tenia vaig anar donant els passos necessaris per a arribar a fer una carrera científica.

Recomanaries als i les joves que segueixen un camí com el teu?

Sí. Recomanaria que, aquell que té clar que vol entendre com funciona el món, ho faça. La investigació, per a mi, és molt gratificant, malgrat els esforços i sacrificis que requereix. En el camí coneixes gent espectacular i és enriquidor no sols professionalment, sinó personalment. Necessitem gent que vulga canviar el món i portar la societat i l'economia a la sostenibilitat que actualment no tenim, per això necessitem ments inquietes que vulguen col·laborar en l'avanç científic.